Europeiska rådet

Bryssel den 19 februari 2016
(OR. en)

EUCO 1/16

CO EUR 1
CONCL 1

FÖLJENOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Ärende:	Europeiska rådets möte (18 och 19 februari 2016) – Slutsatser

För delegationerna bifogas de slutsatser som Europeiska rådet antog vid mötet.

I. FÖRENADE KUNGARIKET OCH EUROPEISKA UNIONEN

1. Vid sitt möte i december enades Europeiska rådets medlemmar om att arbeta nära tillsammans för att hitta ömsesidigt tillfredsställande lösningar inom samtliga fyra områden som anges i den brittiska premiärministerns skrivelse av den 10 november 2015.

2. Europeiska rådet har i dag enats om att följande arrangemang – som fullt ut är förenliga med fördragen och som får verkan samma dag som Förenade kungarikets regering informerar rådets generalsekreterare om att Förenade kungariket har beslutat att fortsätta att vara medlem i Europeiska unionen – på lämpligt sätt tillmötesgår Förenade kungariket:

   a) Ett beslut av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen (bilaga 1).

   b) Ett uttalande som innehåller ett utkast till rådets beslut om särskilda bestämmelser vad gäller en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet, vilket kommer att antas samma dag som det beslut som avses i led a får verkan (bilaga 2).

c) En förklaring från Europeiska rådet om konkurrenskraft (bilaga 3).

d) En förklaring från kommissionen om en mekanism för genomförande av subsidiaritet och en mekanism för genomförande av bördeminskning (bilaga 4).

e) En förklaring från Europeiska kommissionen om indexering av barnbidrag som exporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där arbetstagaren är bosatt (bilaga 5).

f) En förklaring från kommissionen om den skyddsmekanism som avses i punkt 2 b i avsnitt D i beslutet av stats- och regeringscheferna (bilaga 6).

g) En förklaring från kommissionen om frågor som hör samman med missbruk av rätten till fri rörlighet för personer (bilaga 7).

3. I fråga om beslutet i bilaga 1 har stats- och regeringscheferna förklarat att

i) beslutet ger rättsliga garantier för att de farhågor som framförs av Förenade kungariket i skrivelsen av den 10 november 2015 har behandlats,

ii) beslutets innehåll fullt ut är förenligt med fördragen,

iii) beslutet är rättsligt bindande och bara kan ändras eller upphävas om stats- och regeringscheferna i Europeiska unionens medlemsstater i samförstånd beslutar detta,

iv) beslutet får verkan samma dag som Förenade kungarikets regering informerar rådets generalsekreterare om att Förenade kungariket har beslutat att fortsätta vara medlem i Europeiska unionen.

4. Det förutsätts att om Förenade kungarikets folkomröstningsresultat är positivt till att landet ska lämna Europeiska unionen kommer de arrangemang som avses i punkt 2 ovan att upphöra.

II. MIGRATION

5. Som svar på den migrationskris som EU står inför måste målet vara att snabbt hejda strömmarna, skydda våra yttre gränser, minska den olagliga invandringen och skydda Schengenområdets integritet. Som en del i denna övergripande strategi utvärderade Europeiska rådet, på grundval av detaljerade rapporter från ordförandeskapet och kommissionen, genomförandet av de riktlinjer som man enades om i december.

6. Europeiska rådet välkomnar Natos beslut att bistå vid spaning, övervakning och kontroll av olagliga passager i Egeiska havet och uppmanar samtliga Natomedlemmar att aktivt stödja denna åtgärd. EU, framför allt Frontex, bör samarbeta nära med Nato.

7. Ett fullständigt och snabbt genomförande av EU:s och Turkiets handlingsplan är alltjämt en prioriterad fråga för att hejda migrationsströmmarna och ta itu med nätverk av människohandlare och människosmugglare. Turkiet har vidtagit åtgärder för att genomföra handlingsplanen, framför allt vad avser syriska flyktingars tillträde till Turkiets arbetsmarknad och datadelning med EU. Strömmarna av migranter från Turkiet till Grekland är dock fortfarande alldeles för stort. Vi behöver se en väsentlig och hållbar minskning av antalet olagliga inresor från Turkiet in i EU. Detta visar att ytterligare, resoluta insatser krävs även från Turkiets sida för att säkerställa att handlingsplanen faktiskt genomförs. Europeiska rådet välkomnar överenskommelsen om faciliteten för flyktingar i Turkiet och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snabbt genomföra de prioriterade projekten. Det välkomnar också framstegen med förberedelserna inför ett trovärdigt, frivilligt humanitärt mottagandeprogram tillsammans med Turkiet.

8. Vidare framhålls följande:

   a) När det gäller förbindelserna med berörda tredjeländer: de paket med heltäckande och skräddarsydda incitament som för närvarande tas fram för specifika länder och som ska säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande kräver fullständig uppslutning från EU:s och medlemsstaternas sida. Europeiska rådet uppmanar också kommissionen, den höga representanten och medlemsstaterna att övervaka och komma till rätta med faktorer som kan orsaka migrationsströmmar.

b) Genomförandet och den operativa uppföljningen av toppmötet i Valletta, särskilt den överenskomna förteckningen med 16 prioriterade åtgärder, bör fortsätta och intensifieras.

c) Humanitärt bistånd bör även fortsättningsvis ges till syriska flyktingar och Syriens grannländer. Detta är ett angeläget globalt ansvar. I detta sammanhang välkomnar Europeiska rådet resultatet av givarkonferensen för Syrien och regionen i London den 4 februari och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och alla andra bidragande länder att snabbt infria sina åtaganden.

d) De fortsatta och oförminskade irreguljära migrationsströmmarna längs västra Balkanrutten fortsätter att vara ett allvarligt problem som kräver att man vidtar ytterligare samordnade åtgärder och slutar att systematiskt "vinka igenom" människor samt slutar att vidta icke samordnade åtgärder längs rutten, med beaktande av de humanitära konsekvenserna för de drabbade medlemsstaterna. Det är också viktigt att man förblir vaksam på potentiella förändringar med avseende på andra rutter för att snabbt kunna vidta samordnade åtgärder.

e) Rådet antog en rekommendation den 12 februari 2016. Det är viktigt att återställa ett normalt fungerande Schengenområde, med fullt stöd för de medlemsstater som står inför en svår situation. Vi behöver återgå till en situation där alla Schengenområdets medlemmar fullt ut tillämpar kodexen om Schengengränserna och nekar inresa vid de yttre gränserna för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren eller som inte har lämnat in en asylansökan trots att de har haft möjlighet att göra detta, med beaktande av de särdrag som sjögränser innebär, inbegripet genom att agendan mellan EU och Turkiet genomförs.

f) Med hjälp av EU har inrättandet och driften av hotspots successivt förbättrats med avseende på identifiering, registrering, fingeravtryckstagning samt säkerhetskontroller av personer och resehandlingar. Mycket återstår dock att göra, i synnerhet för att åstadkomma fullt fungerande hotspots, för att garantera hundraprocentig identifiering och registrering av alla inresor (inbegripet systematiska säkerhetskontroller mot europeiska databaser, framför allt Schengens informationssystem, i enlighet med kraven i EU-lagstiftningen), för att fullt ut genomföra omplaceringsprocessen, för att hejda sekundära strömmar med irreguljära migranter och asylsökande samt för att tillhandahålla de omfattande mottagningsanläggningar som behövs för att ta emot migranterna under humana förhållanden medan deras situation klargörs. Asylsökande har inte rätt att välja i vilken medlemsstat de ska söka asyl.

g) För att förbättra migranternas humanitära situation längs västra Balkanrutten krävs det akuta åtgärder med användning av alla tillgängliga medel från EU och medlemsstaterna. Europeiska rådet anser därför att det nu är nödvändigt att sörja för att EU har kapacitet att i samarbete med sådana organisationer som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) ge humanitärt bistånd internt, till stöd för länder med ett stort inflöde av flyktingar och migranter, med utgångspunkt i erfarenheterna från EU:s generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd. Europeiska rådet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram konkreta förslag så snart som möjligt.

h) Allt som beslutades i december 2015 bör snabbt genomföras, inbegripet besluten om omplacering och åtgärder för att säkerställa återvändande och återtagande. Arbetet med förslaget om en europeisk gräns- och kustbevakning bör påskyndas, så att en politisk överenskommelse kan nås under det nederländska ordförandeskapet och det nya systemet kan tas i drift så snart som möjligt.

i) Europeiska rådet uppmanar Europeiska investeringsbanken att i samarbete med kommissionen snabbt utarbeta idéer om hur man kan bidra till EU:s åtgärder.

9. Den övergripande strategi som man enades om i december kommer endast att leda till resultat om alla dess inslag eftersträvas gemensamt och om institutionerna och medlemsstaterna agerar tillsammans och i fullständig samordning. Samtidigt måste framsteg ske i riktning mot en reformering av EU:s befintliga regelverk så att en human och effektiv asylpolitik kan säkerställas. I detta syfte kommer förberedelserna att intensifieras efter dagens ingående diskussioner för att möjliggöra en omfattande debatt vid Europeiska rådets nästa möte där ytterligare riktlinjer behöver fastställas och val göras med utgångspunkt i en mer slutgiltig utvärdering.

III. YTTRE FÖRBINDELSER

Syrien

10. Europeiska rådet, som erinrar om FN:s säkerhetsråds resolution 2254, välkomnar de åtaganden som den internationella stödgruppen för Syrien gjorde vid sitt möte i München den11–12 februari och uppmanar alla parter att snabbt genomföra dessa åtaganden fullt ut. Man måste snarast få till stånd ett landsomfattande upphörande av fientligheterna, vilket ska gälla alla parter som för närvarande deltar i militära eller paramilitära fientligheter, förutom grupper som FN:s säkerhetsråd betecknat som terroristorganisationer.

    Europeiska rådet uppmanar den syriska regimen och dess allierade att omedelbart upphöra att anfalla oppositionsgrupper som inte är terrorister, vilket äventyrar fredsutsikterna, gynnar Daish och underblåser flyktingkrisen. Europeiska rådet är oroat över risken för ytterligare militär upptrappning och fördömer de upprepade bombningarna av civil infrastruktur samt efterlyser ett omedelbart upphörande av bombningarna i civila områden, särskilt i korridoren mellan Aleppo och gränsen mellan Turkiet och Syrien. De berörda parterna bör gemensamt kontrollera att detta genomförs. Europeiska rådet välkomnar det faktum att humanitärt bistånd börjar levereras inom en vecka till civila i belägrade områden och uppmanar enträget alla sidor att se till att detta fortgår och att använda detta som ett första steg i riktning mot ett fullständigt, oavbrutet och obehindrat tillträde för humanitärt bistånd till hela Syrien, såsom överenskommits i München, inbegripet Aleppo, och i fullständig överensstämmelse med internationell humanitär rätt.

Libyen

11. Stabiliseringen av Libyen förblir en högt prioriterad fråga för den regionala och europeiska säkerheten och för hanteringen av migrationsströmmar i centrala Medelhavsområdet. Europeiska rådet uppmanar alla parter att genomföra den libyska politiska överenskommelsen, bilda en nationell samlingsregering och inrikta sina insatser på ekonomisk återhämtning och terrorismbekämpning. EU kommer att stödja dessa insatser i samarbete med FN.

IV. DEN EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN

12. Europeiska rådet godkände rekommendationen om den ekonomiska politiken för euroområdet.

BILAGA I

**BESLUT AV STATS- OCH REGERINGSCHEFERNA,
FÖRSAMLADE I EUROPEISKA RÅDET,
OM EN NY ÖVERENSKOMMELSE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET
INOM EUROPEISKA UNIONEN**

Stats- och regeringscheferna i Europeiska unionens 28 medlemsstater, församlade i Europeiska rådet, vilkas regeringar är signatärer av de fördrag som ligger till grund för unionen,

som i överensstämmelse med fördragen vill komma överens om vissa frågor som togs upp av Förenade kungariket i dess skrivelse av den 10 november 2015,

som i detta beslut avser att klargöra vissa frågor som är av särskild vikt för medlemsstaterna, så att detta klargörande måste beaktas i egenskap av instrument för tolkning av fördragen, och som även avser att komma överens om arrangemang avseende bland annat de nationella parlamentens roll i unionen och en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet,

som erinrar om unionens mål att, i enlighet med fördragen, upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta och om vikten av ett välfungerade euroområde för Europeiska unionen i dess helhet; nitton medlemsstater har redan infört den gemensamma valutan, medan andra medlemsstater omfattas av ett undantag som gäller tills rådet slår fast att villkoren för att upphäva detta är uppfyllda, och två medlemsstater har, enligt protokollen nr 15 och nr 16, vilka är fogade till fördragen, ingen förpliktelse att införa euron respektive medges undantag från att göra detta; så länge dessa undantag inte har upphävts och dessa protokoll inte har upphört att vara tillämpliga efter anmälan eller begäran från den berörda medlemsstaten, har följaktligen inte alla medlemsstater euron som valuta, och som erinrar om att processen för inrättandet av bankunionen och en mer integrerad styrning av euroområdet är öppen för medlemsstater som inte har euron som valuta,

som erinrar om att fördragen, tillsammans med hänvisningar till den europeiska integrationsprocessen och till processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, även innehåller särskilda bestämmelser som innebär att vissa medlemsstater har rätt att inte delta i eller är undantagna från tillämpningen av vissa bestämmelser eller kapitel i fördragen och av unionsrätten när det gäller sådana frågor som införandet av euron, beslut som har försvarsmässiga konsekvenser, genomförandet av gränskontroller av personer liksom åtgärder inom området med frihet, säkerhet och rättvisa; bestämmelser i fördragen medger också att en eller flera medlemsstater inte deltar i åtgärder som syftar till att främja unionens mål, särskilt genom upprättandet av fördjupade samarbeten; sådana processer möjliggör därför olika vägar för integration för olika medlemsstater, så att de som vill ha en fördjupad integration kan fortsätta längs en sådan väg samtidigt som övriga medlemsstaters rättigheter respekteras,

som särskilt erinrar om att Förenade kungariket i enlighet med fördragen har rätt att

– inte införa euron och därför behålla brittiska pund sterling som sin valuta (protokoll nr 15),

– inte delta i Schengenregelverket (protokoll nr 19),

– genomföra gränskontroller av personer, och därför inte delta i Schengenområdet vad gäller inre och yttre gränser (protokoll nr 20),

– välja huruvida man ska delta i åtgärder på området med frihet, säkerhet och rättvisa (protokoll nr 21),

– från och med den 1 december 2014 upphöra att tillämpa en stor majoritet av de unionsakter och bestämmelser på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete som antogs före ikraftträdandet av Lissabonfördraget och samtidigt välja att fortsätta att delta i 35 av dessa (artikel 10.4 och 10.5 i protokoll nr 36),

som också erinrar om att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte har utvidgat Europeiska unionens domstols eller någon av Förenade kungarikets domstolars möjlighet att avgöra huruvida Förenade kungarikets lagar och praxis är förenliga med de grundläggande rättigheter som den bekräftar (protokoll nr 30),

som är fast beslutna att fullt ut utnyttja den inre marknadens potential i alla dess dimensioner, att stärka unionens globala attraktionskraft som en produktions- och investeringsplats samt att främja internationell handel och marknadstillträde, bland annat genom förhandlingar om och ingående av handelsavtal, i en anda av ömsesidig nytta och öppenhet,

som också är fast beslutna att till gagn för samtliga medlemsstater främja och stödja ett välfungerande euroområde och dess framtid på lång sikt,

som respekterar unionsinstitutionernas befogenheter, inbegripet genom hela lagstiftnings- och budgetförfarandena, utan att förhållandena mellan å ena sidan unionens institutioner och organ och å andra sidan de nationella behöriga myndigheterna påverkas,

som respekterar centralbankernas befogenheter när de fullgör sina uppgifter, inbegripet att tillhandahålla centralbankslikviditet inom sina respektive jurisdiktioner,

med beaktande av det uttalande som innehåller utkastet till rådets beslut om särskilda bestämmelser vad gäller en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet,

med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 26–27 juni 2014 och den 18-19 februari 2016,

som noterar förklaringen från Europeiska rådet om konkurrenskraft,

som noterar förklaringen från kommissionen om en mekanism för genomförande av subsidiaritet och en mekanism för genomförande av bördeminskning,

som noterar förklaringen från kommissionen om den skyddsmekanism som avses i punkt 2 b i avsnitt D i beslutet,

som noterar förklaringen från kommissionen om frågor som hör samman med missbruk av rätten till fri rörlighet för personer,

som har tagit hänsyn till de synpunkter som framförts av Europaparlamentets talman och ledamöter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESLUT.

AVSNITT A
EKONOMISK STYRNING

I syfte att uppfylla fördragens mål att upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta behövs ytterligare fördjupning. Åtgärder vars syfte är att ytterligare fördjupa den ekonomiska och monetära unionen kommer att vara frivilliga för medlemsstater som inte har euron som valuta och kommer att vara öppna för deras deltagande där så är möjligt. Detta påverkar inte det faktum att de medlemsstater som inte har euron som valuta, med undantag av dem som inte har någon förpliktelse att införa denna eller som är undantagna från den, enligt fördragen är skyldiga att arbeta för att uppfylla de nödvändiga villkoren för att införa den gemensamma valutan.

Det erkänns att de medlemsstater som inte deltar i den ytterligare fördjupningen av den ekonomiska och monetära unionen inte kommer att skapa hinder för sådan ytterligare fördjupning utan underlätta processen, samtidigt som processen på motsvarande sätt kommer att respektera icke-deltagande medlemsstaters rättigheter och befogenheter. Unionens institutioner kommer tillsammans med medlemsstaterna att underlätta samexistensen mellan olika perspektiv inom den gemensamma institutionella ramen och på så sätt säkerställa enhetlighet, effektivt fungerande unionsmekanismer och medlemsstaternas likhet inför fördragen, lika villkor samt den inre marknadens integritet.

Ömsesidig respekt och ett ärligt samarbete mellan de medlemsstater som deltar i eller står utanför euroområdets förvaltning kommer att säkerställas genom de principer som nämns i detta avsnitt, vilka bland annat skyddas genom det rådsbeslut[1] som hänvisar till det.

[1] Rådets beslut om särskilda bestämmelser vad gäller en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet.

1. Det är förbjudet att diskriminera fysiska eller juridiska personer på grundval av medlemsstatens officiella valuta eller, i förekommande fall, den valuta som är lagligt betalningsmedel i den medlemsstat där dessa personer är etablerade. Olika behandling måste alltid grundas på objektiva skäl.

Rättsakter, inbegripet mellanstatliga avtal mellan medlemsstater med direkt koppling till euroområdets funktion, ska respektera den inre marknaden samt den ekonomiska och sociala och territoriella sammanhållningen och får inte utgöra hinder för eller diskriminering i handeln mellan medlemsstaterna. Dessa akter ska respektera de befogenheter, rättigheter och skyldigheter som innehas av medlemsstater som inte har euron som valuta.

Medlemsstater som inte har euron som valuta ska inte hindra genomförandet av rättsakter med direkt koppling till euroområdets funktion och ska avstå från åtgärder som skulle kunna äventyra uppnåendet av målen med en ekonomisk och monetär union.

2. Unionsrätt om bankunionen som ger Europeiska centralbanken, den gemensamma resolutionsnämnden eller unionsorgan som utövar liknande funktioner befogenheter över kreditinstitut är endast tillämplig på kreditinstitut som finns i medlemsstater som har euron som valuta eller i medlemsstater som har ingått ett avtal med Europeiska centralbanken om nära samarbete om tillsyn i enlighet med relevanta EU-bestämmelser och med förbehåll för kraven på gruppbaserad tillsyn och resolution.

Det enhetliga regelverket ska tillämpas av alla kreditinstitut och andra finansinstitut för att säkerställa lika villkor på den inre marknaden. Materiell unionsrätt som ska tillämpas av Europeiska centralbanken vid utövandet av dess funktion som gemensam tillsynsmyndighet eller av den gemensamma resolutionsnämnden eller unionsorgan som utövar liknande funktioner, inklusive det enhetliga regelverket vad gäller tillsynskrav för kreditinstitut eller andra lagstiftningsåtgärder som ska antas för att trygga den finansiella stabiliteten, kan behöva utformas på ett mer enhetligt sätt än motsvarande bestämmelser som ska tillämpas av nationella myndigheter i medlemsstater som inte deltar i bankunionen. För detta ändamål kan det vara nödvändigt med specifika bestämmelser i det enhetliga regelverket och andra relevanta instrument, samtidigt som lika villkor bibehålls och finansiell stabilitet främjas.

3. Nöd- och krisåtgärder som är utformade för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet kommer inte att medföra budgetansvar för medlemsstater som inte har euron som valuta eller, i förekommande fall, för dem som inte deltar i bankunionen.

Lämpliga mekanismer för att säkerställa full återbetalning kommer att inrättas i fall då unionens allmänna budget bär kostnader som inte är administrativa kostnader och som härrör från de nöd- och krisåtgärder som avses i första stycket.

4. Genomförandet av åtgärder, inbegripet tillsyn eller resolution av finansinstitut och marknader och ansvar för makrotillsyn, som vidtas i syfte att bevara den finansiella stabiliteten i medlemsstater som inte har euron som valuta är, med förbehåll för kraven på gruppbaserad tillsyn och resolution, en fråga för dessa staters egna myndigheter och omfattas av deras eget budgetansvar, såvida inte medlemsstaterna i fråga vill ansluta sig till de gemensamma mekanismer som är öppna för deras deltagande.

Detta påverkar inte utvecklingen av det enhetliga regelverket, unionsmekanismer för makrotillsyn för att förebygga och dämpa finansiella systemrisker i unionen eller unionens befintliga befogenheter att vidta åtgärder som är nödvändiga för att bemöta hot mot den finansiella stabiliteten.

5. De informella sammanträdena mellan ministrarna från de medlemsstater som har euron som valuta, som avses i protokoll (nr 14) om Eurogruppen, ska respektera rådets befogenheter i dess egenskap av en institution vilken genom fördragen tilldelas lagstiftande funktioner och inom vilken medlemsstaterna samordnar sin ekonomiska politik.

I enlighet med fördragen deltar samtliga rådsmedlemmar i överläggningarna, även om inte alla medlemmar har rösträtt. Vid informella diskussioner som förs av en grupp medlemsstater ska rådets samt de andra EU-institutionernas befogenheter respekteras.

6. När en fråga rörande tillämpningen av detta avsnitt ska diskuteras i Europeiska rådet enligt punkt 1 i avsnitt E kommer vederbörlig hänsyn att tas till ärendets eventuellt brådskande karaktär.

7. Innebörden av detta avsnitt kommer att införlivas i fördragen vid nästa ändring av dem i enlighet med relevanta fördragsbestämmelser och medlemsstaternas respektive konstitutionella krav.

AVSNITT B
KONKURRENSKRAFT

Upprättandet av en inre marknad där den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital garanteras är ett väsentligt mål för unionen. För att nå detta mål och för att skapa tillväxt och arbetstillfällen måste EU förbättra konkurrenskraften i enlighet med förklaringen från Europeiska rådet om konkurrenskraft.

I det syftet kommer de berörda EU-institutionerna och medlemsstaterna att uppbåda alla krafter för att fullt ut genomföra och stärka den inre marknaden och anpassa den för att kunna hålla jämna steg med en föränderlig omgivning. Samtidigt kommer de berörda EU-institutionerna och medlemsstaterna att vidta konkreta åtgärder för bättre lagstiftning, som är en viktig drivande faktor för att nå de ovannämnda målen. Detta innebär att man minskar de administrativa bördorna och efterlevnadskostnaderna för de ekonomiska aktörerna, särskilt för små och medelstora företag, och upphäver onödig lagstiftning i enlighet med förklaringen från kommissionen om en mekanism för genomförande av subsidiaritet och en mekanism för genomförande av bördeminskning, samtidigt som man fortsätter att säkerställa en hög standard vad gäller skyddet för konsumenter, arbetstagare, hälsan och miljön. Europeiska unionen kommer även att föra en aktiv och ambitiös handelspolitik.

Framstegen vad gäller alla dessa inslag i en sammanhängande politik för konkurrenskraft kommer att övervakas noga och ses över vid behov.

AVSNITT C
SUVERÄNITET

1. Det konstateras att Förenade kungariket, mot bakgrund av dess särskilda situation enligt fördragen, inte har förbundit sig för vidare politisk integration i Europeiska unionen. Innebörden av detta kommer att införlivas i fördragen vid nästa ändring av dem i enlighet med relevanta fördragsbestämmelser och medlemsstaternas respektive konstitutionella krav, så att det tydliggörs att hänvisningarna till en allt fastare sammanslutning inte är tillämpliga på Förenade kungariket.

Hänvisningarna i fördragen och deras ingresser till processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken utgör inte någon rättslig grund för att utvidga tillämpningsområdet för någon bestämmelse i fördragen eller i EU:s sekundärrätt. De bör inte användas för att stödja en extensiv tolkning av vare sig unionens befogenheter eller dess institutioners befogenheter enligt fördragen.

Dessa hänvisningar förändrar inte avgränsningen av unionens befogenheter, som styrs av principen om tilldelade befogenheter, eller utövandet av unionsbefogenheter som styrs av principerna om subsidiaritet och proportionalitet. De kräver inte att Europeiska unionen tilldelas ytterligare befogenheter eller att Europeiska unionen måste utöva sina befintliga befogenheter, eller att befogenheter som tilldelats unionen inte skulle kunna minskas och därigenom återföras till medlemsstaterna.

De befogenheter som medlemsstaterna har tilldelat unionen kan endast ändras, oavsett om det är fråga om att utöka eller minska dem, genom en ändring av fördragen med samtliga medlemsstaters godkännande. Fördragen innehåller redan särskilda bestämmelser som innebär att vissa medlemsstater har rätt att inte delta i eller undantas från tillämpningen av vissa bestämmelser i unionsrätten. Hänvisningarna till en allt fastare sammanslutning mellan folken är därför förenliga med de olika integrationsvägar som är tillgängliga för olika medlemsstater och tvingar inte alla medlemsstater att sträva mot samma mål.

Fördragen medger en utveckling i riktning mot en fördjupad integration mellan de medlemsstater som delar en sådan vision om sin gemensamma framtid, utan att detta gäller övriga medlemsstater.

2. Syftet med subsidiaritetsprincipen är att sörja för att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt. Valet av rätt åtgärdsnivå beror därför bland annat på huruvida den berörda frågan omfattar transnationella aspekter som inte kan regleras på ett tillfredsställande sätt genom medlemsstaternas åtgärder och på huruvida åtgärder på unionsnivå skulle leda till klara fördelar på grund av deras omfattning eller verkningar jämfört med åtgärder på medlemsstatsnivå.

Alla institutioner som deltar i unionens beslutsfattande ska ta vederbörlig hänsyn till motiverade yttranden från de nationella parlamenten i enlighet med artikel 7.1 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Lämpliga arrangemang kommer att inrättas för att säkerställa detta.

3. Om motiverade yttranden, enligt vilka ett utkast till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen och vilka skickats inom 12 veckor från översändandet av utkastet, representerar mer än 55 % av de röster som tilldelats de nationella parlamenten, ska rådets ordförandeskap föra upp denna punkt på rådets dagordning för en övergripande diskussion om dessa yttranden och om vilka slutsatser som ska dras av detta.

Efter diskussionen och med iakttagande av fördragens formföreskrifter kommer medlemsstaternas företrädare i egenskap av rådsmedlemmar att avbryta behandlingen av utkastet till lagstiftningsakt om inte utkastet ändras med hänsyn till de farhågor som framförts i de motiverade yttrandena.

Vid tillämpningen av denna punkt ska de röster som tilldelas de nationella parlamenten beräknas i enlighet med artikel 7.1 i protokoll nr 2. Röster från nationella parlament i medlemsstater som inte deltar i antagandet av lagstiftningsakten i fråga räknas inte in.

4. Medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt de protokoll som är fogade till fördragen måste erkännas fullt ut och inte ges lägre status än de andra bestämmelser i fördragen av vilka protokollen utgör en integrerad del.

Framför allt är en åtgärd som antagits enligt avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om området med frihet, säkerhet och rättvisa inte bindande för de medlemsstater som omfattas av protokollen nr 21 och nr 22, såvida inte den berörda medlemsstaten, om det tillämpliga protokollet så medger, har meddelat att den önskar vara bunden av åtgärden.

Om en unionsåtgärd mot bakgrund av sitt syfte och innehåll omfattas av tillämpningsområdet för avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget kommer medlemsstaternas företrädare i egenskap av rådsmedlemmar att se till att protokollen nr 21 och nr 22 blir tillämpliga på den, även när detta medför att åtgärden delas upp i två akter.

5. Artikel 4.2 i fördraget om Europeiska unionen bekräftar att nationell säkerhet också i fortsättningen ska vara varje medlemsstats eget ansvar. Detta utgör inget undantag från unionsrätten och bör därför inte tolkas restriktivt. När unionsinstitutionerna utövar sina befogenheter kommer de fullt ut att respektera medlemsstaternas ansvar för den nationella säkerheten.

Nyttan av ett gemensamt agerande i frågor som påverkar medlemsstaters säkerhet erkänns.

AVSNITT D
SOCIALA FÖRMÅNER OCH FRI RÖRLIGHET

Fri rörlighet för arbetstagare inom unionen är en integrerad del av den inre marknaden som bland annat innebär att arbetstagare i medlemsstaterna har rätt att anta erbjudanden om anställning var som helst i unionen. Olika lönenivåer mellan medlemsstaterna gör vissa erbjudanden om anställning mer attraktiva än andra, vilket leder till förflyttningar som är ett direkt resultat av den fria marknaden. Medlemsstaternas sociala trygghetssystem, som samordnas men inte harmoniseras genom unionsrätten, är emellertid uppbyggda på olika sätt, vilket i sig kan locka arbetstagare till vissa medlemsstater. Det är legitimt att ta hänsyn till denna situation och att, utan att skapa omotiverad direkt eller indirekt diskriminering, föreskriva åtgärder både på unionsnivå och på nationell nivå som begränsar flöden av arbetstagare som är så omfattande att de får negativa effekter för både ursprungsmedlemsstaterna och destinationsmedlemsstaterna.

De farhågor som Förenade kungariket framfört i detta avseende har vederbörligen noterats, med tanke på den vidare utvecklingen av unionslagstiftningen och relevant nationell rätt.

Tolkningen av nuvarande EU-bestämmelser

1. De åtgärder som avses i det inledande stycket bör beakta att medlemsstaterna har rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina sociala trygghetssystem och har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att fastställa och genomföra sin social- och sysselsättningspolitik, vilket innefattar att fastställa villkoren för tillgång till sociala förmåner.

a) Fri rörlighet för arbetstagare enligt artikel 45 i EUF-fördraget innebär att all diskriminering på grund av nationalitet vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor avskaffas, men denna rätt får begränsas med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa. Dessutom får den fria rörligheten för arbetstagare begränsas genom åtgärder som står i proportion till det legitima mål som eftersträvas, om tvingande hänsyn till allmänintresset gör det nödvändigt. Rekryteringsfrämjande, minskad arbetslöshet, skydd för utsatta arbetstagare och avvärjande av risken för att hållbarheten i de sociala trygghetssystemen allvarligt rubbas omfattas av den hänsyn till allmänintresset som erkänns i Europeiska unionens domstols praxis i detta avseende, grundat på en bedömning i det enskilda fallet.

Med utgångspunkt i objektiva hänsyn som är oberoende av de berörda personernas nationalitet och som står i proportion till det legitima mål som eftersträvas får villkor föreskrivas för vissa förmåner för att säkerställa att det finns en faktisk och verklig grad av anknytning mellan den berörda personen och arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten.

b) Fri rörlighet för EU-medborgare enligt artikel 21 i EUF-fördraget ska utövas med förbehåll för de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och de åtgärder som vidtas för att ge dem verkan.

Rätten för personer som inte förvärvsarbetar att vistas i värdmedlemsstaten är inom EU-rätten avhängig av att dessa personer för egen och sina familjemedlemmars räkning har tillräckliga medel för att inte bli en belastning för värdmedlemsstatens sociala biståndssystem samt har en heltäckande sjukförsäkring.

Medlemsstaterna har möjlighet att neka personer sociala förmåner när dessa utövar sin rätt till fri rörlighet uteslutande för att komma i åtnjutande av socialt bistånd från en medlemsstat trots att de saknar tillräckliga medel för att ha rätt att vistas där.

Medlemsstaterna får avslå ansökningar om socialt bistånd från EU-medborgare från andra medlemsstater som saknar rätt till vistelse eller har rätt att vistas på deras territorier endast för att söka arbete. Här ingår ansökningar från EU-medborgare från andra medlemsstater om förmåner vilkas främsta funktion är att täcka ett minimum av levnadsomkostnader, även om sådana förmåner också är avsedda att underlätta tillgången till arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten.

c) Personer som åtnjuter rätt till fri rörlighet ska följa lagarna i värdmedlemsstaten.

Medlemsstaterna kan i enlighet med unionsrätten vidta åtgärder för att förhindra missbruk av rättigheter eller bedrägeri, t.ex. ingivande av förfalskade handlingar, och åtgärda fall där skenäktenskap med tredjelandsmedborgare ingås eller upprätthålls i syfte att utnyttja den fria rörligheten för att regularisera olaglig vistelse i en medlemsstat eller fall där den fria rörligheten utnyttjas för att kringgå nationella immigrationsbestämmelser tillämpliga på tredjelandsmedborgare.

Värdmedlemsstater får också vidta de restriktiva åtgärder som behövs för att skydda sig mot individer vars personliga beteende sannolikt utgör ett verkligt och allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet. För att fastställa huruvida en person utgör ett faktiskt hot mot allmän ordning eller säkerhet får medlemsstaterna beakta dennes tidigare beteende, och hotet behöver inte alltid vara omedelbart förestående. Även om det inte finns några tidigare fällande domar i brottmål får medlemsstaterna agera förebyggande, så länge skälen för förebyggande specifikt gäller den berörda personen.

Ytterligare informationsutbyte och administrativt samarbete mellan medlemsstaterna kommer att utvecklas tillsammans med kommissionen för att på ett mer effektivt sätt bekämpa sådant missbruk av rättigheter och bedrägeri.

Ändringar av EU:s sekundärrätt

2. Det noteras att kommissionen efter det att detta beslut fått verkan kommer att lägga fram förslag om ändring av EU:s befintliga sekundärrätt enligt följande:

a) Ett förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004[2] om samordning av de sociala trygghetssystemen för att, när det gäller export av barnbidrag till en annan medlemsstat än den där arbetstagaren är bosatt, ge medlemsstaterna möjlighet att indexera sådana bidrag med avseende på förhållandena i den medlemsstat där barnet är bosatt. Detta bör enbart vara tillämpligt på nya ansökningar gjorda av EU-arbetstagare i värdmedlemsstaten. Från och med den 1 januari 2020 få alla medlemsstater emellertid utvidga indexeringen till befintliga ansökningar om barnbidrag som redan exporterats av EU-arbetstagare. Kommissionen har inte för avsikt att föreslå att det framtida systemet för frivillig indexering av barnbidrag ska utvidgas till andra typer av förmåner som kan exporteras, såsom ålderspension.

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

b) För att ta hänsyn till den pullfaktor som en medlemsstats arbetsrelaterade förmåner utgör, ett förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011[3] om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen genom vilken det kommer att föreskrivas en varnings- och skyddsmekanism för situationer med en exceptionellt stor tillströmning av arbetstagare från andra medlemsstater under en längre period, inbegripet som ett resultat av politik som förts efter tidigare utvidgningar av EU. En medlemsstat som önskar utnyttja mekanismen skulle efter ändringen kunna anmäla till kommissionen och rådet att en sådan exceptionell situation föreligger och att omfattningen är sådan att grundläggande aspekter av dess sociala trygghetssystem påverkas, inklusive det primära syftet med dess arbetsrelaterade förmåner, eller att den leder till allvarliga svårigheter som riskerar att bestå på dess arbetsmarknad eller leder till ett tryck som är alltför högt för att dess offentliga tjänster ska kunna fungera väl. Rådet skulle då, på förslag från kommissionen efter behandling av anmälan och de skäl som anges i denna, kunna tillåta den berörda medlemsstaten att i nödvändig utsträckning begränsa tillgången till icke avgiftsfinansierade arbetsrelaterade förmåner. Rådet skulle ge den medlemsstaten tillåtelse att begränsa nyanlända EU-arbetstagares tillgång till icke avgiftsfinansierade arbetsrelaterade förmåner under en sammanlagd period på upp till fyra år från anställningens början. Det bör vara en gradvis begränsning, som går från en inledande fullständig exkludering till en gradvis ökande tillgång till sådana förmåner med hänsyn till arbetstagarens allt starkare anknytning till värdmedlemsstatens arbetsmarknad. Tillståndet skulle gälla under en begränsad tid och tillämpas på nyanlända EU-arbetstagare under en period på 7 år.

Medlemsstaternas företrädare kommer i egenskap av rådsmedlemmar att ge prioritet åt arbetet med dessa lagförslag och göra allt som står i deras makt för att se till att de antas snarast.

De framtida åtgärder som det hänvisas till i denna punkt bör inte leda till att EU-arbetstagare behandlas mindre förmånligt än tredjelandsmedborgare i jämförbara situationer.

---

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

Ändringar av EU:s primärrätt

3. När det gäller framtida utvidgningar av Europeiska unionen noteras att lämpliga övergångsåtgärder avseende fri rörlighet för personer kommer att fastställas i relevanta anslutningsakter som ska godkännas av samtliga medlemsstater i enlighet med fördragen. I detta sammanhang noteras den positiva ståndpunkt som Förenade kungariket framfört avseende sådana övergångsåtgärder.

AVSNITT E
TILLÄMPNING OCH SLUTBESTÄMMELSER

1. En medlemsstat kan begära av Europeiska rådets ordförande att en fråga som rör tillämpningen av detta beslut ska tas upp för överläggning i Europeiska rådet.

2. Detta beslut får verkan samma dag som Förenade kungarikets regering informerar rådets generalsekreterare om att Förenade kungariket har beslutat att fortsätta vara medlem i Europeiska unionen.

BILAGA II

UTTALANDE
OM AVSNITT A
I BESLUTET AV STATS- OCH REGERINGSCHEFERNA,
FÖRSAMLADE I EUROPEISKA RÅDET,
OM EN NY ÖVERENSKOMMELSE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET
INOM EUROPEISKA UNIONEN

Stats- och regeringscheferna förklarar att rådets beslut om särskilda bestämmelser vad gäller en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration av euroområdet kommer att antas samma dag som beslutet av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen får verkan, och att det träder i kraft samma dag.

Utkastet till beslut återges nedan.

Utkast till rådets beslut
om särskilda bestämmelser vad gäller en effektiv förvaltning av bankunionen
och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

av följande skäl:

(1) Det bör, som ett komplement till beslut 2009/857/EG av den 13 december 2007[4], antas bestämmelser som möjliggör en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet.

(2) Mekanismen i detta beslut bidrar till respekten för de principer som fastställs i avsnitt A i stats- och regeringschefernas beslut när det gäller lagstiftningsakter rörande en effektiv förvaltning av bankunionen och konsekvenserna av en vidare integration inom euroområdet, vilka antas genom omröstning bland samtliga rådsmedlemmar.

(3) En medlemsstat kan, i enlighet med punkt 1 i avsnitt E i beslutet av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen[5], hos Europeiska rådets ordförande begära att en fråga som rör tillämpningen av det beslutet tas upp för överläggning i Europeiska rådet.

---

4 Rådets beslut 2009/857/EG av den 13 december 2007 om genomförande av artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 238.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt under tiden 1 november 2014–31 mars 2017 och från och med den 1 april 2017 (EUT L 314, 1.12.2009, s. 73).

5 Beslut av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen (EUT C …, … 2016, s. …).

(4) Detta beslut påverkar inte det specifika omröstningsförfarande som företrädarna för de 28 medlemsstaterna, församlade i rådet, enades om den 18 december 2013[6], rörande antagande av rådsbeslut på grundval av artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014[7].

(5) Vid tillämpning av detta beslut, och i synnerhet med hänvisning till en rimlig tidsfrist för rådets överläggningar i den berörda frågan, bör vederbörlig hänsyn tas till situationens eventuellt brådskande karaktär.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Om, när det gäller de lagstiftningsakter som omfattas av avsnitt A i stats- och regeringschefernas beslut och som antas genom omröstning bland samtliga rådsmedlemmar, minst en rådsmedlem som inte deltar i bankunionen uppger att den på ett motiverat sätt motsätter sig att rådet antar en sådan akt med kvalificerad majoritet, ska rådet hålla överläggningar i frågan. Den berörda medlemsstaten ska motivera varför den motsätter sig detta genom att ange på vilket sätt utkastet till akt inte respekterar principerna i avsnitt A i det beslutet.

2. Rådet ska under dessa överläggningar göra allt som står i dess makt för att, inom rimlig tid och utan att det påverkar de obligatoriska tidsfrister som fastställs i unionsrätten, nå en tillfredsställande lösning för att bemöta de farhågor som framförts av den eller de rådsmedlemmar som avses i punkt 1.

---

6 Förklaring av den 18 december 2013 av företrädarna för de 28 medlemsstaterna, församlade i rådet, dok. nr 18137/13.

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

3. För detta ändamål ska rådets ordförande, med kommissionens bistånd och med iakttagande av rådets arbetsordning[8], ta alla nödvändiga initiativ för att underlätta skapandet av ett bredare underlag för en överenskommelse i rådet. Rådets medlemmar ska bistå ordföranden.

Med vederbörlig hänsyn till ärendets eventuellt brådskande karaktär och med utgångspunkt i den motivering som framförts enligt punkt 1 kan en begäran om att frågan tas upp för överläggning i Europeiska rådet innan den på nytt tas upp i rådet för beslut utgöra ett sådant initiativ. Ett sådant hänskjutande hindrar inte ett normalt genomförande av unionens lagstiftningsförfarande och får inte leda till en situation där en medlemsstat har möjlighet att inlägga veto.

Artikel 2

Detta beslut, som kompletterar beslut 2009/857/EG, träder i kraft samma dag som beslutet av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen får verkan. Det ska upphöra att gälla om det sistnämnda beslutet upphör att gälla.

Utfärdat i … [den]

På rådets vägnar
Ordförande
[Namn]

---

[8] Rådets beslut 2009/937/EU av den 1 december 2009 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 325, 11.12.2009, s. 35).

BILAGA III

FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA RÅDET OM KONKURRENSKRAFT

Europa måste bli mer konkurrenskraftigt för att vi ska kunna skapa tillväxt och sysselsättning. Även om detta mål har stått i centrum för EU:s verksamhet de senaste åren är Europeiska rådet övertygat om att mer kan göras för att fullständigt utnyttja potentialen inom alla sektorer av den inre marknaden, främja företagaranda och nya arbetstillfällen, investera och rusta våra ekonomier för framtiden, underlätta internationell handel och göra unionen till en mer attraktiv partner.

Europeiska rådet framhåller den inre marknadens oerhörda betydelse som ett område utan gränser där varor, personer, tjänster och kapital rör sig obehindrat. Detta är en av unionens största landvinningar. Mot bakgrund av de aktuella ekonomiska och sociala utmaningarna måste vi ge nytt liv åt den inre marknaden och anpassa den för att hålla jämna steg med en föränderlig omgivning. Europa måste stärka sin internationella konkurrenskraft över hela linjen när det gäller tjänster och produkter och på viktiga områden som energi och den digitala inre marknaden.

Europeiska rådet uppmanar enträget alla EU-institutioner och medlemsstater att sträva efter bättre lagstiftning och att upphäva onödig lagstiftning för att öka EU:s konkurrenskraft, utan att åsidosätta behovet av att även fortsatt ha höga standarder för skydd av konsumenter, anställda, hälsan och miljön. Detta är en viktig drivande faktor för att skapa ekonomisk tillväxt och främja konkurrenskraft och nya arbetstillfällen.

För att bidra till detta mål har Europaparlamentet, rådet och kommissionen enats om det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Det är nödvändigt med ett effektivt samarbete inom dessa ramar för att man ska kunna förenkla unionens lagstiftning och undvika överreglering och administrativa bördor för medborgare, förvaltningar och företag, inbegripet små och medelstora företag, samtidigt som lagstiftningens mål uppnås.

Fokus måste sättas på följande:

- Ett starkt engagemang för att förenkla bestämmelserna och minska bördan, bland annat genom tillbakadragande eller upphävande av lagstiftning när så är lämpligt, och en bättre användning av konsekvensanalyser och efterhandsutvärderingar under hela lagstiftningsprocessen, på såväl EU-nivå som nationell nivå. Detta arbete bör bygga vidare på de framsteg som redan gjorts inom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit).
- Större insatser för att minska den totala bördan av EU:s regelverk, särskilt för små och medelstora företag samt mikroföretag.
- Fastställande, där så är möjligt, av mål för minskning av bördan inom nyckelsektorer, med åtaganden från EU:s institutioner och medlemsstater.

Europeiska rådet välkomnar kommissionens åtagande att årligen se över resultaten av unionens insatser för att förenkla lagstiftningen, undvika överreglering och minska bördorna för företagen. Denna årliga översyn till stöd för kommissionens program Refit kommer att inbegripa en årlig undersökning av bördorna och även en genomgång av EU:s befintliga lagstiftning.

Europeiska rådet uppmanar också rådet att behandla kommissionens årliga översyner inom ramen för dess förklaring om subsidiaritet för att säkerställa att översynerna följs upp på lämpligt sätt på de olika områdena av EU:s verksamhet. Europeiska rådet uppmanar kommissionen att föreslå att åtgärder som inte är förenliga med subsidiaritetsprincipen eller som innebär en oproportionerligt stor regelbörda ska upphävas.

Europeiska rådet betonar vikten av ett starkt, regelbaserat multilateralt handelssystem och behovet av att ingå långtgående bilaterala handels- och investeringsavtal med tredjeländer, i en anda av reciprocitet och ömsesidig nytta. Europeiska rådet välkomnar i detta sammanhang den överenskommelse som nyligen uppnåddes inom WTO i Nairobi. Arbetet måste gå vidare i förhandlingarna med USA, Japan och nyckelpartner i Latinamerika, särskilt Mercosur, samt i Asien och Stillahavsområdet. Handeln måste komma alla till godo, vare sig det gäller konsumenter, arbetstagare eller ekonomiska aktörer. Den nya handelsstrategin (*Handel för alla: Mot en mer ansvarstagande handels- och investeringspolitik*) är ett viktigt inslag.

Europeiska rådet kommer att se över denna utveckling och uppmanar rådet (allmänna frågor) och rådet (konkurrenskraft) att regelbundet utvärdera framstegen med de olika inslagen i denna förklaring.

BILAGA IV

FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA KOMMISSIONEN

om en mekanism för genomförande av subsidiaritet
och en mekanism för genomförande av bördeminskning

Kommissionen kommer att inrätta en mekanism för bedömning av den nu gällande EU-rättens överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen, med utgångspunkt i redan befintliga förfaranden och med siktet inställt på att se till att denna princip tillämpas fullt ut.

Kommissionen kommer att ta fram prioriteringar inför denna bedömning, varvid hänsyn ska tas till synpunkter från Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten.

Kommissionen kommer före utgången av 2016 att lägga fram ett förslag till arbetsprogram och därefter varje år avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen är fast besluten att förenkla EU-lagstiftningen och minska regleringsbördan för näringsidkare i EU och kommer att fortsätta sina ansträngningar för detta, utan att de politiska målen äventyras, genom att tillämpa 2015 års agenda för bättre lagstiftning, inbegripet i synnerhet kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet). Minskad byråkrati vid företagande, i synnerhet för små och medelstora företag, är fortfarande ett övergripande mål för oss alla när det gäller att visa resultat i fråga om tillväxt och arbetstillfällen.

Kommissionen kommer, inom ramen för Refit-plattformen, att tillsammans med medlemsstater och intressenter verka för fastställande av specifika mål på EU-nivå och nationell nivå för en minskad börda för näringslivet, i synnerhet inom de områden som är mest betungande för företag, och då särskilt små och medelstora sådana. När dessa mål har fastställts kommer kommissionen att noga följa vilka framsteg som görs med avseende på dem och varje år avlägga rapport till Europeiska rådet.

BILAGA V

FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA KOMMISSIONEN

om indexering av barnbidrag som exporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där arbetstagaren är bosatt

Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004[9] om samordning av de sociala trygghetssystemen för att, när det gäller export av barnbidrag till en annan medlemsstat än den där arbetstagaren är bosatt, ge medlemsstaterna möjlighet att indexera sådana bidrag i förhållande till villkoren i den medlemsstat där barnet är bosatt.

Kommissionen anser att dessa villkor inbegriper levnadsstandarden och nivån på barnbidragen i den medlemsstaten.

---

[9] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

BILAGA VI

FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA KOMMISSIONEN

om den skyddsmekanism
som avses i punkt 2 b i avsnitt D
i beslutet av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet,
om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen

Med hänvisning till punkt 2 b i avsnitt D i beslutet av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen kommer Europeiska kommissionen att lägga fram ett förslag om ändring av förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen för att sörja för en skyddsmekanism, varvid det förutsätts att den kan och kommer att användas och därför kommer att fungera som en lösning på Förenade kungarikets oro över den exceptionella tillströmning av arbetstagare från annat håll i Europeiska unionen som landet har bevittnat under de senaste åren.

Europeiska kommissionen anser att den typ av information som den erhållit av Förenade kungariket, särskilt med tanke på att landet inte till fullo utnyttjat de övergångsperioder för arbetstagares fria rörlighet som föreskrivs i senare anslutningsakter, visar att den typ av exceptionella situation som den föreslagna skyddsmekanismen är tänkt att avse föreligger i Förenade kungariket idag. Följaktligen skulle det vara berättigat för Förenade kungariket att utlösa mekanismen och att då helt och hållet utgå ifrån att ett godkännande kommer att erhållas.

BILAGA VII

TILL FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA KOMMISSIONEN

om frågor som hör samman med missbruk av rätten till fri rörlighet för personer

Kommissionen noterar det beslut som fattades av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet, om en ny överenskommelse för Förenade kungariket inom Europeiska unionen och särskilt dess avsnitt D.

Kommissionen avser att anta ett förslag för att komplettera direktiv 2004/38 om fri rörlighet för unionsmedborgare för att från tillämpningsområdet för rätten till fri rörlighet undanta tredjelandsmedborgare som inte redan var lagligen bosatta i en medlemsstat innan de gifte sig med en unionsmedborgare eller som gifter sig med en unionsmedborgare först efter det att unionsmedborgaren stadigvarande bosatt sig i den mottagande medlemsstaten. I sådana fall ska den mottagande medlemsstatens invandringslagstiftning vara tillämplig på tredjelandsmedborgaren. Förslaget kommer att läggas fram efter det att det ovannämnda beslutet har fått verkan.

När det gäller fall av missbruk i samband med inresa och bosättning för familjemedlemmar till rörliga unionsmedborgare som är tredjelandsmedborgare kommer kommissionen att klargöra följande:

- Medlemsstater får hantera specifika fall av missbruk av rätten till fri rörlighet av unionsmedborgare som återvänder till den medlemsstat där de är medborgare med en familjemedlem från ett tredjeland om bosättningen i den mottagande medlemsstaten inte har varit tillräckligt verklig för att skapa eller stärka familjelivet, och hade till syfte att kringgå tillämpningen av nationella regler för invandring.

- Begreppet skenäktenskap – som inte är skyddat enligt unionslagstiftningen – omfattar även ett äktenskap som upprätthålls för att en familjemedlem som inte är medborgare i en medlemsstat ska komma i åtnjutande av en rätt till bosättning.

Kommissionen kommer också att förtydliga att medlemsstaterna får beakta en persons tidigare beteende vid bestämningen av huruvida en unionsmedborgares beteende utgör ett "aktuellt" hot mot allmän ordning eller säkerhet. I förebyggande syfte, och specifikt riktat mot den berörda personen, får de agera med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet också då fällande dom i brottmål saknas. Vidare kommer kommissionen att förtydliga begreppen "allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet" och "tvingande hänsyn till den allmänna säkerheten". Vid en framtida översyn av direktiv 2004/38 om fri rörlighet för unionsmedborgare kommer kommissionen dessutom att undersöka de tröskelvärden som dessa begrepp hör samman med.

Dessa förtydliganden kommer att redovisas i ett meddelande med riktlinjer för tillämpningen av unionslagstiftning om fri rörlighet för unionsmedborgare.